

Таблиця 5

Біохімічний склад головок регенованих рослин салату

Показники	Салат-ромен	Салат головчастий
Суха речовина, %	5,74	7,07
Протеїн, %	32,68	25,39
Сума цукрів, %	20,01	15,55
Жир, %	6,62	6,49
Клітковина, %	16,29	12,67
Зола, %	18,53	17,31
Вітамін С, мг/100 г	74,78	86,06
Каротин, мг %	19,54	17,22

Таким чином, сорти салату посівного всіх різновидностей забезпечили високі біохімічні показники якості товарної продукції.

Список використаної літератури

1. Завадская О. Зеленые овощи – витамины круглый год / О. Завадская // Настоящий хозяин. – 2007. – № 5. – С. 30–34.
2. Методика дослідної справи в овочівництві і баштанництві / за ред. Г. Л. Бондаренка, К. І. Яковенка. – Х : Основа, 2001. – 369 с.
3. Федосий И. Выращивание салата / И. Федосий // Настоящий хозяин. – 2008. – № 1. – С. 14–20.

УДК 631.81.095.337**Островський Тарас***ТОВ «ТерраТарса Україна»*

м. Каховка, Україна

Києнко Зінаїда, канд. с.-г. наук*Український інститут експертизи сортів рослин*

м. Київ, Україна

ПОЗАКОРЕНЕВЕ ЖИВЛЕННЯ – ЗАПОРУКА ЯКІСНОГО ВРОЖАЮ

Регулювання режимів живлення рослин – є невідкладною складовою в технології вирощування сільськогосподарських культур.

З точки зору науки та практики позакореневе внесення мікроелементів є набагато ефективнішим від кореневого. Практично всі елементи живлення, які необхідні рослині для її життєдіяльності, вже є в ґрунті. Але залишається питання: в якій формі вони там знаходяться – доступній чи ні?

Усі мікро-, макро-, мезоелементи тісно пов'язані між собою в біохімічних процесах, які відбуваються в клітинах рослин і роль їх дуже важлива. Тому вносити мікроелементи потрібно в поєднанні з основними елементами живлення (NPK), враховуючи біологічні властивості кожної культури.

Поглинання елементів при позакореновому живленні здійснюється всіма надземними органами рослини: листям, стеблом, плодами. І як звичайно вони потрапляють у ту частину рослини в якій на даний момент більш активно проходять фізіологічні процеси.

Проведення позакоренових підживлень дозволяє збільшити доступність поживних речовин для рослини і стимулювати краще їх засвоєння з ґрунту.

У зв'язку з цим особливої актуальності набуває застосування у сільськогосподарському виробництві нових високоефективних добрив (мультидобрив) для позакоренового живлення рослин з метою оптимізації перебігу фізіологічних процесів у рослинах, підвищення їх стійкості до несприятливих та шкідливих факторів навколишнього середовища, підвищення врожайності й одночасного поліпшення якості сільськогосподарської продукції.

Тому на сьогоднішній день виробляється ряд продуктів, які направлені безпосередньо для крапельного зрошення з досить низьким рН, збалансованих за вмістом макро- та мікроелементів для різних видів рослин.

Продукти для листового живлення – це водорозчинні мікродобрива із різною концентрацією NPK та водні розчини збалансовані по вмісту макро- та мікроелементів під кожну культуру.

Є група продуктів Аміно – це амінокислоти з мікроелементами, які являються біостимуляторами росту та антистресантами.

Монопродукти цинк та бор. У комплексних препаратах відсоток кожного із елементів є досить низьким і залежно від фази росту того чи іншого елемента рослина буде потребувати в більшій кількості.

Zn – даний елемент являється компонентом багатьох ферментативних систем, він багатосторонньо діє на обмін речовин в рослинах (білковий, вуглеводний обмін, синтез фітогормонів). Стимулює вегетативний ріст за рахунок активної участі в синтезі амінокислот в особливості Ауксину. Мікродобрива з вмістом цинку підвищують посухостійкість та холодостійкість рослин. Збільшує вміст сухої речовини та хлорофілу, що позитивно впливає на фотосинтез.

B – елемент який є просто необхідним для меристеми. Сприяє поліпшенню протікання процесів синтезу і переміщення вуглеводів, особливо сахарози з листя до органів плодоношення та коріння. Також бор відіграє важливу роль у процесі запліднення рослин. Сприяє кращому проростанню пилку, усуває осипання зав'язей, підсилює розвиток репродуктивних органів. Крім того, бор відіграє не останню роль у поділі клітин та синтезі білків і є необхідним компонентом клітинної оболонки.

Про кожен із елементів, які необхідні для життєдіяльності рослини, можна писати дуже багато. Але хотілося б сказати, що позакоренове живлення є невід'ємною складовою в технології вирощування сільськогосподарських культур. На жаль, зараз багато хто на цьому економить і використовує дешеві не якісні препарати або не використовує їх взагалі, втрачаючи при цьому від 15 до 30% урожайності.

Ряд досліджень з позакореневого підживлення проведені препаратами компанії «Терра Тарса Україна» ще раз підтвердили, що застосування комплексу листових підживлень дозволяє оптимізувати ріст та розвиток рослин і значно підвищити ефективність основного внесення добрив, через стимулювання кращого споживання рослиною елементів живлення з ґрунту, і як результат підвищити рентабельність рослинництва в цілому.

УДК 633.8:631.58

Павленко Ольга,

Воловик Галина,

Шако Євгеній

Український інститут експертизи сортів рослин

м. Київ, Україна

ВПЛИВ СИСТЕМ ЗЕМЛРОБСТВА НА ЕЛЕМЕНТИ ПРОДУКТИВНОСТІ *GLYCINE MAX (L.) MERR.* В УМОВАХ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ

В Україні спостерігається значне підвищення інтересу до сої. У зв'язку з розвитком ринкових відносин і потеплінням клімату почали розширювати соєві поля. В даний час частка сої у світовому виробництві олійних складає близько 60%. Під соєю зайнято 96 млн га в 75 країнах світу [1]. Україна посіла перше місце в Європі за виробництвом сої, має значні перспективи розширення посівів [3].

Висока кормова цінність сої та продуктів її переробки полягає у високому вмісті білка: соя – 37–40%, соєва макуха – 36%, соєвий шрот – 44–48%, високобілковий соєвий шрот – 48–50%, текстурований соєвий рослинний білок – 52%, соєвий білковий концентрат – 70–75%, соєвий білковий ізолят – 90–95%. Такого великого асортименту і обсягів високобілкових продуктів не виробляють із жодної іншої культури [3].

За біологічними властивостями та вимогами до умов вирощування соя відноситься до пластичних культур. Однією із найсучасніших технологій є технологія No-till. За даними наукових досліджень і виробничого досвіду соя добре реагує на дану технологію [2].

Наші дослідження проводились в умовах ВП НУБіП України «Агрономічна дослідна станція» в стаціонарному досліді з вивчення різних систем землеробства в польовій лабораторії кафедри землеробства та гербології.

Програмою досліджень передбачалось вивчення особливостей формування врожаю сої за системи землеробства No-till порівняно із традиційною системою землеробства. Основними показниками, які визначають рівень продуктивності культури є: формування оптимальної густоти посіву, інтенсивність росту, дружність проходження фаз розвитку тощо.